

**Biblioteca
Universității Iași**

IB-2249

MIRCEA DEM RĂDULESCU

CRUCIADA NOASTRĂ

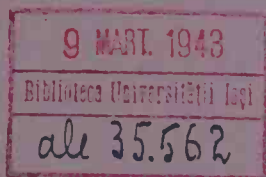
POEME DE RĂZBOI

U N I V E R S U L

DE ACELAȘ AUTOR:

- LEII DE PIATRA. Poezii (Socec).
- POEME EROICE. (Epuizat).
- SUFLET ȘI UZINĂ Poezii de Război. (Epuizat).
- PE-AICEA NU SE TRECE! (Poem dramatic într'un act. (Cu Corneliu Moldovanu). (Cartea Românească). Reprezentat la Teatrul Național).
- ROMANȚIOȘII. (După Edmond Rostand). Piesă jucată la Teatrul Național.
- SERENADA DIN TRECUT. (Piesă istorică în patru acte, în versuri, din repertoriul permanent al Teatrului Național). Premiata de două ori (Cartea Românească).
- BIZANȚ Piesă în patru acte în versuri, reprezentată la Teatrul Național (Socec).
- PETRONIUS. Comedie antică în patru acte, în versuri, reprezentată la Teatrul Național.
- MARIA DIN MANGOP. Piesă istorică în cinci acte, în versuri, reprezentată la Teatrul Național.
- PENEȘ CURCANUL. Piesă istorică în patru acte, în versuri, reprezentată la Teatrul Muncă și Lumină.
- O NOAPTE LA MIRCEȘTI (cu Alfred Moșoiu). Poem dramatic reprezentat la Teatrul Național.
- LEGENDA COROANEI. Poem dramatic într'un act, reprezentat la Teatrul Național, cu prilejul încoronării Majestăților Lor, Regele Ferdinand I și Regina Maria.
- FAURITORII. Poem dramatic într'un act. Reprezentat la Teatrul Național (Tipărit de Soc. Tinerimea Română).
- EROICE (Cassa Școalelor). (Epuizat).
- RAPSODII ROMÂNEȘTI. Versuri (Cassa Școalelor) Epuizat.
- CANTAREA EROILOR. Poezii (Epuizat).
- HOTARELE SFINTE. Poezii (Universul) Epuizat.
- SUFLETUL PATRIEI. (Cântarea Marelui nostru război și Evocarea Eroilor. Opere complete, vol. I Editura Delafras-Cugetarea).
- POVESTEA GHIOCELULUI. Versuri, cu ilustrații în culori de D-na Rodica Grama (Universul).
- POEME PENTRU GALATEEA. (Socec).
- BARBA-ROȘIE. Poveste în versuri (Cugetarea-Delafras).

MIRCEA DEM RĂDULESCU

CRUCIADA NOASTRĂ

POEME DE RĂZBOI

U N I V E R S U L

28 JUL. 1942

CRUCIADA

CRUCIADA

Noian de vremi, de viitor și furtuni
Ți-au năpădit albastrele limanuri,
Străjer al țării noastre din străbuni,
Ce-ai ocrotit ale Moldovei lanuri...
Ce mult ai plâns, o, Nistrule, ce mult,
Potop de dor ai îngropat în ape,
Dar azi ai tresărit de-atât tumult
Și lacrimile ți s'au strâns sub pleoape...

Un veac întreg ai stat cu suflet frânt,
Sub cnuturi de cazaci, sub lanțuri grele,
Străjer bătrân al lui Ștefan-Cel-Sfânt
Și scut de veșnicie-al țării mele...
Dar iată!... Ceasul mare a sunat,
În mănăstiri bat clopotele sfinte.
Se'nalță morții noștri din morminte...
Moșneagule, Cristos a înviat!

Cristos, Cristos a înviat din morți,
Din morții noștri ce-au căzut sub steaguri,
Cu ei vin neamuri mândre din meleaguri
Să răbojească-ai biruinței sorți...
Învie Cavalerii din Rovine,
Cu flamuri lungi, cu lănci și săbii lucii,
Torrent de fier, Bătrânul Mircea vine
Să lupte pentru biruința Crucii...

Să apere-ale Domnului altare,
Să sfarme pe vecie Salamandra,
S'aruncă'n luptă Frederic-Cel-Mare,
Alături de Balduin de Flandra...
Vin Cardinali, cu plete ca argintul,
Venețieni cu'nalte halebarde,
Din Spania, sosește Carol Quintul
Cu flamuri, bandiere și stindarde...

Biblioteca Universității Iași

Și crește urlașa Cruciadă,
S'amestecă'n a vremilor vârtoare
Germania lui Hitler... E-o cascadă
De avioane, tancuri și motoare...
S'avântă Roma... Ducele... Cu vaste
Și colosale forțe imperiale,
Germani, Români, Conducători de oaste,
Creștinătatea îmbrăcată'n zale,

Ca un torent de fulgere'n șivoaie
De plumb, de-oțel, de fier și de-ametist
Rostogolesc a Cerului văpaie
Să prăvălească'n Iad pe Anticrist!...
O! Doamne, Doamne, mare ți-e lumina
Și'nvingător dumnezeiescu-ți har...
Se luminează toată Bucovina
Și Sfânta Cruce se înalță iar!...

Străfulgerând din zare până'n zare,
Să ne păzească, Doamne, de Cel-Rău,
Se'nalță Sfânta Cruce pe altare,
Pe Catedrala de la Chișinău...
Scântee a bisericilor salbă,
Sclipsesc odăjdii, candelă s'aprind...
De la Hotin pân'la Cetatea-Albă,
Din munții Bucovinei până'n Pind,

Se'nalță Sfânta Cruce păzitoare
De-altare, de dreptăți și de credinți,
Se'nalță tot mai sus, mântuitoare,
Slăvită de noi toți și de părinți...
Peste Moldova lui Ștefan-Cel-Mare
Și binecuvântată de Isus,
Să ne-ocrotească dreptele hotare
Se'nalță Crucea tot mai sus, mai sus...

O ! Nistrule, privește-acum minunea...
Se'ntoarnă vremea lui Ștefan-Cel-Sfânt !...
Ți s'a împlinit, bătrâne, rugăciunea,
Căci Domnul înviat-ă din mormânt !
Ca un șivoi vijelios de munte,
Gonind pe urma hoardelor ce fug,
S'avântă oastea noastră peste Bug,
Cu Mareșalul nostru'n frunte !...

O ! Iată, tricolorul, la Odessa,
Și Crucea'n fața hoardei de păgâni;
Să-i potopească, Dumnezeu, trimes-ă
Pe-Ostașul Său cu fulgerele'n mâni...
Privește, sunt vitejii țării noastre
Ce trec în marș sonor și glorios,
Vulturi ce'și scaldă aripele'n astre...
Sunt Cruciați... Atleții lui Cristos!

E biruința Crucii !... Înainte,
Tot înainte, oaste de Eroii !
Cu noi sunt toți Voevozii din morminte.
Creștinătatea toată e cu noi...
Bătrâne, șterge-ți lacrima din gene,
S'ă împlinit al Domnului cuvânt...
Să'ngenunchiem pe plaiuri moldovene,
Să sărutăm pământul nostru sînt!

RUGĂCIUNE

Fecioară Marie, Fecioară Marie,
Spre Tine se'ndreaptă privirile noastre,
Spre Tine, Stăpână a Mării albastre,
Fecioară Marie!...

Spre Tine, spre Tine, liman de lumină,
Tu candelă-aprinsă sub bolta de astre,
Far fără prihană de veghe creștină
A vremilor noastre...

Tu poţi să sfărami orice ură duşmană
Şi Ţara s'o aperi de chin şi povară,
A Domnului Maică, Prea Sfântă icoană,
De-apururi Fecioară!...

Sub scutul Tău falnic ni-e astăzi căminul,
Fecioară Marie, Fecioară Marie,
Tu care ştii jertfa, credinţa şi chinul
Ca Domnul să 'nvie!...

Sub scutul Tău falnic primit-au credinţa
Voivozii, Ostaşii, Martirii, Haiducii,
Iar Ştefan cel Mare clădi biruinţa
Sub pavăza Crucii...

Abate potopul de hoarde barbare,
Ca 'n vremuri de cumpeni rugămu-ne Ţie,
Păzeşte pe cei ce păzesc la hotare,
Fecioară Marie!

Obolul Tău pururi ne fie aproape,
Ne apără fiii ce ști-vor să moară
Pe munți, pe câmpii, în văzduh și pe ape,
Prea Sfântă Fecioară!

VOEVODUL

VOEVODUL

De nopți în șir, la Putna 'n mănăstire
În sfântul lui locaș, slăvitul Domn,
Sub grai de tun și vuet de oștire
Se sbuciumă în voivodalu-i somn...

El ce-a simțit durerile Moldovei
Și le-a'ncrustat în fie-ce altar
Cu sânge cald și înflorirea slovei,
Rotește ochi de șoim către hotar...

— „Hei, Pârcălab Luca, adu-mi spada
Ce mi-au trimes-o Dogii venețieni...
N'ai auzit?... Pornit-a Cruciada
Cu cei mai bravi și mai semeți oștenii

De-acum, voinici, cu toții la năvală,
Să spulberăm vrășmașii din țărâm...
Puneți-mi iarăși mantia regală
Ce mi-a trimis-o Papa dela Râm!

Mi-au smuls, mi-au smuls din suflet, Bucovina,
Și plaiul din Chilia la Hotin,
Ca bruma toamnei s'a întins rugina
Și pacostea pe-acest pământ creștin.

Spătare Mihule, ia te uită bine
Cum s'bor ai noștri cu 'ndârjiri de lei,
Tu i-ai văzut de-atâtea ori, Hotine,
Sunt bunii mei feciori, vitejii mei!

Pan Gangure, privește ca pe-o salbă
Oștirea nouă, neînfrânt șivoi,
Vom oblici către Cetatea-Albă,
Cu strănepoții vom porni și noi!

Sunt veșnice a noastre vechi hotare
Și prăbuși-vom sub călcâiul greu
Pe Anticrist sfărâmtor de-altare...
Cu noi, cu noi, cu noi e Dumnezeu!

La luptă toți!... Aci ce cad în luptă
Sunt sfinți, ce'n fața valului barbar,
Cu viața lor, cu jertfa ne 'nteruptă,
Așează piatra veche la hotar!"

Așa grăi Voivodu 'n mănăstire
Și clopotul cel mare a sunat...
Din cripte s'a 'nălțat sfânta-i oștire,
Catapeteasma s'a cutremurat...

Trosnesc păduri învolburate 'n ceață
Și fulgere despică 'n zări furtuni,
Și-alături de feciorii plini de viață
Pornește oastea marilor străbuni...

.

Care de-asalt, motoare și drapele
S'amestecă în uriaș ecou,
In ritm de-oțel și cântec de ghiulele
Flori roșii ard pe pieptul de erou...

In vuet surd d'elice și de roate
E lupta tot mai cruntă și mai grea,
Și-un singur glas se'nalță peste toate:
— „Moldova mea, Moldova mea, Moldova mea „.

C H E M A R E

CHEMARE

Te'naltă, Române, ca'n vremi de urgie
 Și-ascultă chemarea străbună:
Strânși toți laolaltă, uniți pe vecie
 Să fim zid de-oțel în furtună...
E glasul pământului sfânt ce ne cheamă
 La lupta și jertfa supremă,
E glasul cel tainic și aprig de mamă,
 Plângând pe-a Voivozilor stemă!...

Moldovo, adună-ți plăieșii de-altădată,
Feciorii tăi tari ca stejarul,
Când țara lui Ștefan, cu slava lui toată,
Ne e pe vecie hotarul...
Drum falnic de slavă ne este destinul
Și scut sunt, spre lifte păgâne,
Cetățile noastre, Soroca, Hotinul...
La luptă, la luptă, Românel...

Părinte-al puterii din cerul cu stele,
Din cerul cu zărilor-albastre,
Oblăduie sfintele noastre drapele,
Vulturii și oștile noastre...
Un gând, o credință și-un vis să ne fie
În lupta cea aprigă țelul;
Suprema lozincă: „Uniți pe veciel”
Ne poarte spre glorie, drapelul...

A Domnului slavă și-a soarelui rază
Ne'nvăluie'n nimb tricolorul,
Alesul de cer către culmi ne'ndrumează,
Eroic urzind viitorul..
Cu Crucea în frunte răzbi-vom furtuna
Spre sfintele noastre hotare:
Izbânda deplină ne fie cununa
Și slava în lupta cea mare!

CHRIST

CHRIST

(În Catedrala dela Chişinău)

O! Doamne-al meu, Tu singur ai rămas
Din cruntul vălmăşag de foc şi sânge
Să aperi sfântul Tău iconostas
Şi harul Tău ce nu se poate frânge...

Tu ai văzut sălbatica năvală
A turmei celor fără Dumnezeu
Şi-o lacrimă curgând pe faţa-ţi pală,
Ocean de chin Ți-a fost, o! Doamne-al meu!

În vuet de topoare și ciocane
S'au năruit bisericile Tale
Și-au ars în flăcări sfintele icoane,
Sub prăbușiri de mândre catedrale...

O hoardă 'nebunită și 'nsetată
De sânge cald, de scrum și dinamită,
Ca un ciclon de ură 'nvolburată
Trecu peste-omenirea 'nmărmurită...

Și din prăpădul crunt al prăbușirii
Cu zâmbetul Tău dureros și trist,
Purtând în suflet flacăra iubirii,
Tu singur ai rămas, Tu singur, Christ!

Tu singur ai rămas... Și ce durere
Aprinsu-Ți-a în ochi sclipiri de rouă!...
Și nici dumnezeiasca Ta putere
N'a mai putut să spună: „Pace vouă”...

Atâta ură-a fost și-atâta crimă,
Atâta nebunie revărsată,
Atâția spini pe fruntea Ta sublimă
Și-atât sarcasm de necioplită gloată...

Nu! Nici o milă! Doamne, nici o milă
Pentru nebunii fără Dumnezeu,
Arhangheli vor veni în escadrilă
Să te răzbune, O! Isuse-al meu!

Și-atunci în ziua mare-a mântuirii,
Pe brazdele cu umede morminte,
Din spinii Tăi vor crește trandafirii
Și albi crini divini ai Păcii sfinte!

MAREŞALUL NOSTRU

MAREȘALUL NOSTRU

Mareșalul nostru, falnic șoim de munte,
Fulger de lumină, aprig braț de-oțel,
Ni l-ai dat o, Doamne, viitorul să 'nfrunte
Și Voivozii noștri să re'nvie 'n El...

Când în spre Golgota ne urcam povara
Ascultând cum geme falnicul Ceahlău,
Să ne mântuiască și să scape Țara
Ne-ai trimes, o, Doamne, pe Ostașul Tău!

Ne-a sosit viteazul aprig din poveste
Să doboare smeul sub care robeam,
Să ne urce slava pe lumini de creste
Și pe culmi de glorii mândrul nostru Neam..

Ne-a sosit când Țara era la răscruce,
Când rupeau dintrânsa lupii cei flămânzi..
Dar cu spada 'n mână și cu Sfânta Cruce,
Mareșalul nostru pleacă la izbânzil...

La chemarea-i sfântă s'au sculat Voivozii
Cu râvna lor mândră și credința lor;
Candela de veghe a Prea-sfintei Cozii
Luminat-a 'n luptă pe Conducător...

Flamura lui Mircea-Basarab l'ajută
Aprig să doboare oastea celui rău;
Colb este dușmanul, scrum ori-ce redută
Când semeț s'avântă șoimul din Ceahlău!...

Alungând din plaiuri hoardele barbare
Și 'nălțând iar Crucea sfântului altar,
Mântuind hotarul lui Ștefan-Cel-Mare
Mută mai departe piatra de hotar...

Cu sclipiri de spadă scrie epopeea
Biruinței noastre, când dușmanii fug...
Falnic tricolorul flutură 'n Crimeea,
Flutură 'n Odessa, flutură la Bug!...

Mareșalul nostru fără de prihană
A înfrânt vrășmașul cel cutropitor...
Viața lui de-apururi ne fie icoană,
Candelă de strajă, nimb nepieritor!

TANCURILE

TANCURILE

Inainte, înainte, tancuri grele,
Voi sunteți simbolul dârz care ne-avântă
Prin viforita de schije și ghiulele,
Inainte, pentru biruința Crucii sfinte!
Inainte!

Inainte mândre care de asalt
Să zdrobiți dușmanul sfintelor altare,
Să se'nalțe iar sub cerul nalt
Turlele lui Ștefan-Vodă, Sfânt și Mare!

In ritm surd de lanțuri și motoare
Și'n vibrații de oțel și fier
Peste hoarda turmelor barbare
Sunteți trăznetul lui Dumnezeu din cer!

Înainte, înainte, sub drapele,
Vis mareț sunt fulgerele voastre,
Tancuri grele, tancuri grele, tancuri grele,
Mânuite de voinicii din povești,
În voi cântă biruința țării noastre!...
Înainte, tancuri românești!

VITEJII

VITEJII

Căzuți pe câmpul de onoare,
Căzuți la datorie,
În piept c'o'nsângerată floare
De purpură și veșnicie,
Ei dorm, pe frunți cu-amurg de soare
Și'n ochi c'o rază vie...

Căzuți în toiul luptei grele
Pe câmp deschis și'n castre,
Sub fluturare de drapele,
Înmărmuriți sub slăvi albastre,
Ei dorm adânc sub nimb de stele,
Copiii țării noastre...

Ei dorm sub noaptea răcoroasă,
Ei dorm și-acum visează...
Se văd pe-un lan, la ei acasă;
În valuri, holda, scânteiază,
S'aprend în zări sclipiri de coasă...
Și mintea le e trează...

O fată blondă'nnoată'n grâne
Cu secera în mână;
Foșnesc ogoarele bătrâne...
Cu mierla, graurul se'ngână...
Va fi belșug de fân și pâne...
Și doina cântă'n stână...

Trecând prin lanurile coapte
Vor parcă să se scalde
Fecioarele cu ochi de noapte,
Și nimburi cad din ceruri calde...
Cu mii de strune cântă'n șoapte
Pădurea de smaralde...

Răpuși de schijele haine
Sunt mulți cei ce luptară,
Ei sunt cu fețele senine
Așa ca'n fie-care vară
Când secerau sub zări blajine...
Și-acuma dorm pe văi străine
Cu gândul dus spre țară...

Inscrie'n cartea ta de aur
Cu purpură și sânge,
Nimbate în ghirlânzi de laur
Atâtea nume... Și nu plânge
O, Țara mea!... Cu mâini de faur,
În epopeia ta, tu strânge
Al gloriei tezaur.

A neamului ființă vie
Și'n veci nepieritoare
Frământă mii de vieți sub glie...
Căci nu-i mai sfânt nimic sub soare
Decât suprema vitejie:
Să lupți pe câmpul de onoare,
Să mori la datorie!

EROILOR

CĂZUȚI LA ODESA

EROILOR CĂZUȚI LA ODESA

Ol Doamne-al meu odihnește
Pe cei ce-au căzut la Odessa,
Pe cei ce, cu suflet și piepturi
Au rupt stăvilirea barbară,
Pe cei ce-au zdrobit necredința
Când harul tău, Doamne, ales-a
Un Neam încercat prin durere
Să-și apere scumpa lui țară...

Sunt fiii tăi, Doamne, ce'n luptă
Căzut-au voioși pentru Tine,
Nepoții lui Ștefan-cel-Mare și Sfânt
Ce-au murit pentru Cruce...
Sunt fiii tăi, Doamne, vitejii
Cu răni preschimbate'n rubine...
Sunt marii Voivozi, Mucenicii,
Din morți înviați la răscruce...

Sunt fiii Tăi, Doamne, Eroii
Ce scris-au hotarele sfinte
Cu moaște și sânge fierbinte,
Sunt fiii Tăi, Doamne, copiii
Pământului vechi și cucernic,
Prin moarte strigând: înaintel!...
Ca sângele lor să 'nflorească
Involt, în răzoarele gliii!...

Imbracă-i în slava ta, Doamne,
In slava ta mare și sfântă,
Sub crini de argint și sub roze de sânge,
Sub vaste azururi...
Spre marea-ți lumină, viața lor bravă
De-apururi s'avântă...
Primește-i la sânul tău, Doamne al meu,
Și-odihnește-i de-apururi!

VULTURII

VULTURII

Pe aripi largi purtând divină cruce,
Din scumpă Bucovină pân' la Mare,
Păzind Moldova lui Ștefan-Cel-Mare
Voi dominați a vremilor răscruce...

Prin slăvi și nori sburând peste hotare
Din munții noștrii-avântul vă conduce
La marea biruință. Sfânta Cruce
E semnul vostru, năvi biruitoare!...

Urcând spre cer vitezele stindarde,
Cu voi, în ritm, vin oștile'n cascade...
Sub focul vostru, păgânismul arde...

Și'n lupta uriașei Cruciade,
Voi sunteți sfântul fulger care cade
Să prăbușească-a bestiilor hoarde!...

II

Cununi de laur, cântece, cuvinte
N'ar împlini răsplata jertfei grele,
Șoimi din Carpați, vulturi ai țării mele,
Ce știți mărețul drum al dreptei ținte...

Brăzdând vâltori de foc, potop fierbinte,
Prin grindină și şuier de șrapnele,
Voi duceți româneștile drapele
La lupta cea mai sfântă. Înainte!...

Șoimi de oțel cu aripi lungi, albastre,
Voi scriți, în cer, victoria cea mare,
Cu purpură și străluciri de astre...

Și'n sbor semeț, din zare până'n zare,
Întindeți, mândre, aripele voastre,
Să apărați întregile hotare!

D O I N A

DOINA

Cântă, doină, cântă iar
Dorul țării mele,
Frunză de mărgăritar,
Că Bădia-i la hotar
Dus în lupte grele...

La hotarul strămoșesc
Unde-au smuls dușmanii
Plai din plaiul românesc,
Din pământul creștinesc
Doborând tufanii...

Cântă doină dor pribeag,
Frunză de cicoare,
Că Bădia-i dus sub steag
Să gonească din meleag
Haitele de fiare...

Din Hotin și până'n jos
La Cetatea-Albă,
Intru slava lui Christos
Sânge cu frânturi de os
Impletit-au salbă...

Ca vultanii au pornit
Badea cu haiducii
Să sdrobească'n Răsărit
Scorpia, ce-a năvălit
Impotriva Crucii...

Și-au luptat voinicii mei
Să ne scape țara,
De la Dorna la Orhei,
Feți-frumoși, lei-paralei,
Să doboare fiara!...

Doamne-al nostru, câți feciori
Au căzut în luptă
Inflorind în piept bujori,
Maci de sânge, roșii flori,
Creangă verde ruptă...

Primăvară de răsuri,
Purpură și sânge
Inflorit-au în păduri
Oastea mândră de panduri...
Țara mea, nu plânge!...

Ilenuță de la Deal,
Uite cum se sfarmă,
Sub bădița de pe cal,
Scăfârlia de muscal
Fulgerat de armă...

Cad sub pumnii de voinici
Și sub piepturi late,
Liftele de bolșevici,
Ai Gheenei venetici
In care blindate...

Vin mereu și vin și vin
Tancurile grele,
Varsă flăcări și venin
Necurații din Kremlin,
Duhurile rele...

Monștrii de oțel și fier
Prinși în carapace,
Din drăcescul șantier
Scuipă crucea de pe cer
Improșcând băltoace..

Uliuliu!... Pui de năpârcl,
Buhne cobitoare,
Cuib de vipere și stârci,
Veți fi toți morman de hârci,
Oale și ulcioare...

C'a dat Badea iama 'n voi
Ca'nt'r'un lan de spice...
Cad ca'n ziua cea de-apoi,
Al păgânilor șivoi,
Hoarda bolșevice...

Dar și-ai noștrii cad și cad
In ghiara vâltoarei...
Sub duhurile de iad
Au pierit Bălan și Vlad
Și Gheorghiță-al Floarei...

Intr'o miriște de in
Cu flori de cicoare,
A căzut pe-un dâmb, Marin,
Și zâmbește 'n somn senin
Și nimic nu-l doare...

C'a văzut suit cu-avânt
Falnic ca o nalbă,
Tricolorul nostru 'n vânt,
Steagul lui Ștefan-Cel-Sfânt,
Pe Cetatea-Albă!...

Foaie verde de stejar,
Glas de rândunele,
Jalea vântului hoinar,
Cântă, doină, cântă iar,
Dorul țării mele...

Că drapelul tricolor
S'a 'nfrățit cu glia
Și sângele macilor....
Din ghiara Cazacilor
Să ne luăm moșia...

Să pornim bătrânul plug
Pân' la Marea-albastră..
C'am jertfit sânge belșug,
De la Nistru pân' la Bug
Pe moșia noastră!

DOAMNA DESPINA

DOAMNA DESPINA

Inchinare Doamnelor Române

In rodnic ritm ciocanele cădeau
Și meșteri mari, mânuitori de daltă,
Cu fie-ce lovire înfloreau
Din marmura de Paros floarea 'nvoaltă...
Creștea ca o minune fără preț,
Vis sfânt de frumusețe și sclipire
Intruchipând spre cer altar măreț,
Locașul prea sfințit, de Mănăstire...

Podoabe noi și scumpe trebuiau
Locașului de slavă și 'nchinare,
Cu cât mai rodnic meșterii lucrau
Cu-atât cereau unelte, râvne rare...
Via al muncii s'von de preamărire
Intru 'nălțarea către Dumnezeu,
Suind credința spre desăvârșire
Și jertfe grele dăruind mereu...

Strădanii mari secat-au visteria
Să vadă pe deplin urcat altarul...
Se frământa în aprig chin domnia
Ca Cerul să'și coboare-asupra-i harul...
Dar iată că minunea se 'mplinește
Prin mila Prea-slăvitei Basarabe...
A Țării mândră Doamnă se ivește
Strângând la piept paneru-i cu podoabe.

Spre Neagoe Voivod, Ea se îndreaptă:
— „Mărite Domn și Soț, acesta-i darul
Pe care toată țara îl așteaptă,
Ca să vedem întruchipat altarul...
Jertfesc aceste daruri scumpe mie
Ca să se 'nalțe spre desăvârșire
Locașul falnic, unde, pe vecie
Va dăinui a Neamului mărire...

.

O, țara mea, precum în marea vreme,
Domnița cu smerită bunătate
Și-a dăruit bogatele ei steme,
Podoabele-i de preț și nestemate,
Ca și Despina Doamna ce'și 'nchină
Safire, aur și mărgăritare, —
Să-ți făurești eternele hotare
Fă-ți jertfa ta cu inima deplină...

Din bogăția ta cu prisosință
Și gând curat îți dăruiește darul,
Ca frontul luminat de biruință
Să ne 'ntregească pentru veci hotarul...
Argintul tău, strălucitorul aur
Urni-vor mari uzine 'nvolburate,
Să făurim cu aspre mâini de faur
Tancuri de-oțel, masive cazemate...

Din inimi să 'nflorească Sfânt obolul...
Un dar oricât de mic e'n cer comoară...
Să sboare cât mai larg în aer stolul
De vulturi ce păzesc această țară...
Să crească lanul fără de neghină,
Flori lângă flori și spice lângă spice,
Să fie plaiul — holdă de lumină
Și zâne ca'n povești a noastre fice...

Mâini albe, mâini suave de Madonă,
Mâini gingașe, de răni alinătoare,
Mâini ce'mplețiți vestminte pentru zonă,
Mâini care coaseți floare lângă floare,
Mâini sfinte, mâini de mângâioasă mamă,
Mâini de fecioare, mâini catifelate,
Veniți spre cei ce'n calde rugi vă chiamă, —
Petale de balsam și bunătate...

O! Țara mea, e marea ta chemare,
S'aduni pe toți românii laolaltă,
Să stăpânim străbunele hotare
Prin muncă sfântă și credință 'naltă...
De la palatul scump și pân' la vatră
Să dăm obolul fără de sfială,
Ca să zidim toți, piatră lângă piatră,
A neamului măreață Catedrală!

B R A Z I I

BRAZII

Ascultă glasul brazilor cărunți
Când neguri mari pe creste se adună;
Coloane neclintite de furtună
Ei nu'și apleacă falnicele frunți...

Ca ei să stai în viață și să 'nfrunți
Durerile ce vor să te răpună,
Și-așteaptă cu credință vreme bună
Ce va aduce primăvara 'n munți...

Nu te 'ndoi, în ceasurile grele,
Ca cei ce cad și se târăsc pe brânci...
Dar făurind nădejdi, crezând în ele,

Vei desluși senin în zări adânci,
Și stai semeț cu fruntea sus, spre stele,
In fulgere și 'n prăbușiri de stânci!

O D A

OSTAȘILOR BIRUITORI

O D A

OSTAȘILOR BIRUITORI

Spre voi ne îndreptăm simțirea
Copii viteji ai țării noastre,
Ostași ce-ați înfruntat cu pieptul
Vâltori de foc și de oțel,
Spre voi, ostași ai biruinței,
Nepoții falnicelor castre,
Voi ce-ați urcat pe culmi de glorii
Mărețul Patriei drapel...

Porniți în lupta mare, cruntă,
Pentru triumful Crucii sfinte,
Sub steagul ce l'au dus prin veacuri
Ștefan-Cel-Mare și Mihai,
Voi ați zdrobit cumplita fiară
Și-ați răzbătut tot înainte,
Cu șoimii flamurilor noastre
Peste moldovenescul plai...

Răzbind prin tancuri, cazemate,
Care de-asalt, vă 'ntoarceți teferi,
Sfărmand oștirile lui Iuda
Cel înfrățit cu duhul rău,
Biruitori vă 'ntoarceți astăzi
In ochi cu raze de luceferi,
Voi ce-ați luptat la Prut, la Nistru,
La Dalnic și la Moghilău...

Mărire vouă! Slavă! Slavă!
Măreață oaste legendară,
Ce-ați scris cu purpură regească
Și sânge darnic epopeea
Și-ați biruit puterea morții
Cu-a tinereții primăvară
Desfășurând drapelul nostru
Peste Odessa și Crimeea...

O țară 'ntreagă vă primește
Cu caldă dragoste de mamă,
Cu ochii plânși de bucurie
Că sunteți iarăși printre noi,
Căci n'a fost lacrimă curată
Ca să nu cadă pe năframă
Și n'a fost inimă în țară
Ca să nu bată pentru voi!...

Cu flori, cu brațele deschise,
Vă 'ntâmpinăm viteji de frunte,
Și n'avem noi atâtea brațe
Și n'avem noi atâtea flori,
Să vă primim, vulturi de slavă.
Tunari și vânători de munte,
Bravi dorobanți fără pereche
Și călărași și roșiori...

Bine-ați venit la noi acasă
Biruitori din lupte grele...
Pământul nostru sfânt tresare
Cu ori-ce floare, ori-ce ram,
Intreagă, țara noastră cântă
In glorioasele drapele
Și cât vor fi viteji în țară
Nu va pieri al nostru Neam!

DRAPELE GLORIOASE

DRAPELE GLORIOASE

Drapele zdrențuite de vânturi și de ploi,
Drapele zdrențuite, străvechi odăjdii sfinte,
În voi ne-a fost nădejdea trecutului și 'n voi
Se 'nalță năzuința ca floarea pe morminte...

Vă văd cum treceți falnic desfășurate 'n vânt,
Cu vulturul pe frunte, drapele glorioase.
De vifore bătute, de-al luptelor tumult,
În ritm sonor de goarne și foșnet de mătase...

Sub patrafirul vostru, prin veacuri, s'au luptat
Vitejii noștri pentru credință și idee,
Și fiecare luptă, prin voi a însemnat
O filă fluturată din marea epopee...

Voi sunteți cartea sfântă, cântată de erol,
Ce glăsuiți de-asupra deșertelor cuvinte,
Drapele sdrențuite de vânturi și de ploi,
Drapele glorioase, străvechi odăjdii sfinte!

ÎNCHINARE

CELOR CĂZUȚI PENTRU ȚARĂ

ÎNCHINARE

CELOR CĂZUȚI PENTRU ȚARĂ

Cei ce căzut-au pentru Țară
În marea luptă-a mântuirii,
Vitejii ce-au hrănit cu sânge
Pământul nostru milenar,
Sunt Slinții ce pentru-o credință
Ca Mucenicii și Martirii,
Jertfit-au tânăra lor viață
Pe-al Patriei străbun altar...

E tot pământul țării noastre
Brăzdat de moaște lor sfinte,
Sunt multe, sunt fără de număr
Mormintele fără de cruci,
Și parcă'n ziua asta toate
Ne spun să ne-aducem-aminte
De morții risipiți șiraguri
Pe munți, pe văi și la răscruci...

Veniți cu brațele 'ncărcate
De flori, aduceți mari buchete,
Aduceți albe lăcrămioare,
Crini de zăpadă și bujori,
Aduceți trandafiri de sânge
Și 'nmiresmate violete
Să 'mpodobim cu flori învoalte
Mormintele fără de flori...

O floare să 'nflorească'n taină
Pe scumpa brazdă solitară,
Acolo unde doarme'n pace
Sub crucea sfântă, un soldat...
Cei ce căzut-au pentru Țară
Jertfind o' ntreagă primăvară.
Cei ce căzut-au pentru Țară
Nu au murit, — au înviați!

SĂ ÎNĂLTĂM TROIȚE

SĂ ÎNĂLTĂM TROIȚE

Altare vechi, biserici înegrite
De ploi, de vânt, de vifore și jale,
Stau mărturii de vremuri prea slăvite
Cu sfinți martiri și fețe voivodale...

Să ocrotească-a neamului ființă
Voivozii s'au luptat cu îndârjire
Și fie-care mândră biruință
S'a preschimbat în sfântă mânăstire!

Atâți eroi căzut-au pentru țară
Și-atâția sfinți cinstesc iconostasul...
Ca și străbunii ziditori de țară
Să înălțăm troițe la tot pasul!...

Să înălțăm troițe și altare
De-asupra glorioaselor morminte
Și'n rugăciunea noastră fie-care
In ori-ce zi să ne-aducem aminte!...

O piatră, o fântână sau o cruce,
Icoane de lumini și suferință,
Să ne vorbească'n taină la răscruce
De cei ce s'au jertfit pentru-o credință...

In bronz măreț și falnic să sclipească
Cei ce-au căzut pe strămoșești ogoare,
Și slava lor de-apururi să trăiască
In marmura pe veci nemuritoare!

ERUSALIMUL

ERUSALIMUL

Pioși ne-apropiem de tine,
Altar bătrân cu ziduri sfinte,
Bătut de viore haine,
Cu vechi și strămoșești morminte...
Dureri din vremuri de prigoane
Plâng sfintii tăi de la răscruce
Și 'nsângeratele icoane
Cu mării răstigniți pe cruce...

Tu i-ai văzut, de-alung de veacuri,
Cu trup zdrobit de lanțuri grele,
Cu răni adânci și fără leacuri,
Erusalim al țării mele,
Tu i-ai văzut bătuți în cuie
Și sfâșiați pe roți cumplite,
Ostașii ce-au știut să suiē
Golgota unei țări robite!

Vandali cutropitori de țară,
Tătari și Huni, barbara gloată,
Ducând pârjol, potop și pară,
Urnind păgânitatea toată,
Talazuri aprigi de păcate
Ce năvăleau să ne sugrume
S'au frânt, sub vechea ta cetate,
De visul cel mai sfânt din lume!

În cântec larg de tunuri grele,
Arhangheli vii cu fața suptă,
Cu șoimi de aur pe drapele
Și'n suflete cu șoimi de luptă,
S'au înălțat crucificații,
Ostașii, preoții, martirii
Și s'au cutremurat Carpații
De marea clipă-a mântuirii...

Pământ bătrân cu sfinte moaște,
Liman de vis și de credință,
Ca primăvara ce renaște
Din vifore și suferință,
Altar al marilor destine
Și-al neamului ce-a 'nfrânt durerea,
Golgota care-a plâns în tine
Așteaptă 'n taină Invierea!

Pe zidul prea sfințit răsare
Un steag! O flacăra curată
Ce crește tot mai vie'n zare:
E flamura de altădată...
E steagul sfânt de înfrățire
Ce din noian de vremi ne leagă
Și ne înalță în privire
Un vis măreț și-o țară 'ntreagă!

CUPRINSUL

CUPRINSUL

	<u>Pagina</u>
CRUCIADA	7
RUGACIUNE	15
VOEVODUL	21
CHEMARE	27
CHRIST	33
MAREȘALUL NOSTRU	39
TANCURILE	45
VITEJII	49
EROILOR CAZUȚI LA ODESA	55
VULTURII	59
DOINA	65
DOAMNA DESPINA	75
BRAZII	81
ODA OSTAȘILOR BIRUITORI	85
DRAPELE GLORIOASE	91
INCHINARE CELOR CAZUȚI PENTRU ȚARA	95
SA ÎNALȚĂM TROIȚE	99
ERUSALIMUL	103

ACEASTĂ CARTE S'A
TIPĂRIT ÎN INSTITUTUL
DE ARTE GRAFICE
„UNIVERSUL”

BUCUREȘTI I
STR. BREZOIANU 23 — 25

BCUIASI/CENTRAL BCUIASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARYUNIVERSITY LIBRARY

INSTITUTUL DE
ARTE GRAFICE

UNIVERSUL

BUCUREȘTI. I
BREZOIANU, 23—25

PREȚUL 120 LEI

